

retning derom, sket en Forbedring, som ikke har saa lidt at sige, idet der ved at bryde Døre ind igennem Skillerummene mellem de forskellige Gaarde, hvoraf Anstalterne nu bestaa, er opnaaet, at der nu fra alle Etager er 6 Medgange, hvilket har Betydning i Tilfælde af en Ildbrand. Dette er jo et Fremstridt, og det vil vel ogsaa nok kunne siges, at da de fleste af disse Børn, der findes der, ere udgaaede fra fattige, endogsaa for en stor Del meget fattige Hjem, ere de Forhold, som de leve under der, ingenlunde ringere, maaste snarere endogsaa bedre end de Forhold, hvorunder de allerfleste af dem bo i deres Hjem. Men alligevel kan det ikke nægtes, at det, saaledes at have flere Hundrede aandsvage Børn kasererede, om man saa vil sige, i nogle kjøbenhavnste 5-Etagers Gaarde, som oprindeligt ere indrettede til Behoelse af Familier, som skulle have forholdsvis mindre Lejligheder, ikke kan siges at være heldigt. Det maa derfor betragtes som noget, der forestaar, at der, naar Lejemaalet ophører, maa blive Tale om at bygge et nyt Skolehjem, og et saadant Skolehjem vil jo blive en temmelig kostbar Sag, saa det kunne Anstalterne ikke overkomme uden at laane af Statskassen. Tanken er da den, at de skulle have Laanet paa de samme Betingelser, som ere bestemte i Lov af 24de Maj 1879, det vil sige paa billige Forrentnings- og Afbetalingsvilkkaar, men der bliver ved denne Lov ikke paalagt Statskassen nogen Forpligtelse i saa Henseende, thi det er udtrykkelig bestemt, at naar Spørgsmaalet kommer til at foreligge, skal det afgøres ved Forhandling paa Finansloven. Jeg har imidlertid villet gøre opmærksom paa, at den Udgift paa 50,000 Kr., som omhandles i § 2, eller det Laan af Statskassen, som ligger bag ved § 2, er ikke det eneste, som der vil blive Tale om, thi der maa nødvendigvis med Tiden blive Tale om at bygge et nyt Skolehjem.

Endnu skal jeg bemærke med Hensyn til § 6, at der vil til 3dje Behandling af Udvalget og efter Samraad med Ministeren til denne Paragraf blive stillet et Ændringsforslag, som dog kun vil være af redaktionel Betydning.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget i den foreslaaede Form til Tingets Velvilje.

Rundsen: Derjom der ikke havde været en saa stor Forskel mellem Flertallets og min Mening over for dette Lovforslag, er det sandsynligt, at jeg vilde have indtaget et noget andet Standpunkt til Forslaget end

det, jeg nu indtager. Jeg vilde da muligvis have stillet Forslag om forskellige Forandringer i Lovforslagets Enkeltheder; men da Sagen jo nu ikke stiller sig saaledes, at det oprindelige Forslag indstilles til Vedtagelse fra Flertallets Side, men et helt andet Lovforslag indstilles til Vedtagelse, drejer det sig jo altsaa ikke mere om de Enkeltheder, jeg muligvis kunde have ønsket forandrede i det oprindelige Lovforslag; men det, det nu drejer sig om, er altsaa selve det Princip, hvorpaa Lovforslaget hviler. Det af Regeringen foreslaede Lovforslag hviler jo paa det Princip, at det er Staten som saadan, der skal overtage de Kællerste Anstalter. Det Lovforslag derimod, som foreligger fra Udvalgets Flertal i Form af Ændringsforslag, er dette, at disse Anstalter fremdeles skulde være underkastede Privatdrikt, ganske vist paa en anden Maade end nu. Som Følge af, at Forholdet er kommet til at foreligge saaledes, har jeg, som ærede Medlemmer ville have set af Betænkningen, afholdt mig fra at komme ind paa Enkelthederne og indstiller Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra den højtærede Ministers Side, til Vedtagelse i uforandret Skikkelse. Og naar jeg nu skal udtale mig derom, kan det altsaa kun blive om Princippet i Lovforslaget, om hvorvidt det skal være Staten eller private, der skal have med denne Sag at gøre. Jeg er mig selvfølgelig fuldt bevidst, at der her i denne Sal blandt det høje Rings Medlemmer er en stærk Aversjon mod, at Staten kommer til at befatte sig specielt med dette Formaal; jeg ved ogsaa, at der hos mange af Tingets Medlemmer er Aversjon imod, at Staten faar for megen Indblanding i forskellige Forhold. Det er mig fuldt bevidst, og jeg ser altsaa godt, at jeg maaste i denne Sag komme til at staa noget ene med mine Anstuelser, men jeg vil dog ikke undlade at omtale, at man med Hensyn til det Spørgsmaal, hvad Staten skal beskæftige sig med, og hvad den ikke skal beskæftige sig med, er inde paa en Glidbane, som gaar bort fra den Anstuelse, at Staten skal holdes borte fra det mest mulige, og gaar hen imod den Anstuelse, at vi maa have Staten til at tage sig af adskillige Forhold, som man tidligere vægrede sig ved, at Staten skulde tage sig af. Jeg skal ikke komme ind paa de mange forskellige Udtalelser, som ere komne frem her i denne Sal i denne Retning, men skal kun ganske kort omtale ganske enkelte.

Der er saaledes ved Lejlighed blevet sagt fra et æret Medlems Side, at hvis en nu afdød, meget bekendt Demokrat, Hr. Tscherning, saa, hvad vi nu overlode til Staten, vilde han maaste vende sig i sin